

Universitätsbibliothek Paderborn

**Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De
Imitatione Christi Libri Quatuor**

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput II. Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](#)

tuo te redde placitam, ac fidelem
ut veram valeas apprehendere beatitudinem.

C A P U T II.

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.

I. *Loquere Domine, quia auditus tuus. Servus tuus ego, da mihi intellectum, ut sciam simonia tua. Inclina cor meum verba oris tui, & fluat ut ros eloquum tuum:*

Dicebant olim filii Israel ad Moysen: *Loquere tu nobis, & audiemus non loquatur nobis Dominus, ne formoriamur.*

Non sic Domine, non sic sed magis cum Samuele Propheta humilitate ac desideranter obsecro: *Loquere Domine, quia audit servus tuus.*

Non loquatur mihi Moyses aut quis ex Prophetis: sed tu potius loquere Domine Deus inspirator, illuminator omnium Prophetarum qui

quia tu solus sine eis potes me perfecte imbueré; illi autem sine te nihil proficient.

2. Possunt quidem verba sonare sed spiritum non conferunt.

Pulchriter dicunt, sed te tacentē cor non accendunt.

Literas tradunt, sed tu sensum aperis. Mysteria proferunt, sed tu referas intellectum signatorum.

Mandata edicunt, sed tu juvas ad perficiendum.

Viam ostendunt, sed tu confortas ad ambulandum.

Illi foris tantum agunt, sed tu corda instruis, & illuminas.

Illi exterius rigant, sed tu fœcunditatem donas.

Illi clamant verbis, sed tu intelligentiam auditui tribuis.

3. Non ergo mihi loquatur Moses, sed tu Domine Deus meus, æterna veritas; ne forte moriar, & sine fructu efficiar, si fuero tantum foris admonitus, & intus non accusus.

H 2

Ne

136 *De Imitatione Christi*

Ne sit mihi ad judicium verbum auditum, non factum: cognitum, & non amatum: creditum, & non servatum.

Loquere igitur Domine, quia audi servus tuus: verba enim vitæ æter næ habes.

Loquere mihi ad qualemcumque animæ meæ consolationem, & ad totius vitæ meæ emendationem, tibi autem ad laudem & perpetuum honorem.

CAPUT III.

Quod verba Dei cum humilitate sunt audienda: & quod multi ea non ponderant.

i. **A**udi Filii verba mea, verbi suavissima, omnium Philosophorum, & Sapientium hujus mundi scientiam excedentia.

Verba meæ spiritus, & vita sunt nec humano sensu pensanda.

Non sunt ad vanam complacentiam trahenda, sed in silentio audienda, & cum omni humilitate, atque magno affectu suscipienda.